

ZEMHERİDE YÜREK ISITAN İŞLER

Kars, iki tepe üzerine kurulmuş eski yerleşmelerimizdendir. Karadağ'a, Kura Nehri'nin önemli kolu olan Kars Çayı'nın öteki yakasına Kars Kalesi ile eşit yükseklikte Barış Anıtı dikiliyor. Belediye Başkanı Naif Alibeyoğlu' nun dediği gibi; "*Barışın yeşermesine izin vermeyen, kardeşliği dışlayan, kan ve intikam kokan heykeller yapmışlar*" .

AKP'li Belediye Başkanı N. Alibeyoğlu, son dönemin iyi heykeltıraşı Mehmet Aksoy' a Barış Heykeli yaptırıyor. Tam 30 metre yüksekliğinde. Bu sanatçı, Cumhuriyetimizin yüz aklarından biridir. Murat Karayalçın döneminde Ankara'ya heykeller yaptırmıştı. Sonra 1994'te İ. Melih Gökçek seçimleri kapınca ilk iş olarak heykellere tükürmüş ve toplatmıştı. Çıplakmış! Gökçek tahrik oluyormuş. Cumhuriyetin başkentine seçtiğiniz belediye başkanı heykelle tahrik oluyordu. Eh, ne de olsa dini bütün zattır.

Her türlü çıplak ya da cinsi latif görüntü, bu türleri tahrik ediyor. Hayat biraz da ironidir. Gün gelir, başka bir AKP'li, aynı heykeltıraşa Barış Anıtı yaptırır. Ve o da çıplak insan heykelidir. Adamı adam eden biraz da yettiği çevredir. Seni kutluyorum Sevgili Naif Alibeyoğlu. Seni kutluyor, gıpta ile izliyor, eh biraz da kıskanıyorum. Seni de seviyorum, sana suyunu veren Kars'ı da... Ne de olsa "*analar adam eder adamı*" ... Sen de Kars anana yakışıyorsun çocuk.

Mehmet Aksoy

Diyor ki:

"İnsanlığa karşı işlenen tüm cürümler, suçlar, yapılan katliamlar, çekilen tüm acılar, insanlık vicdanında, ilahi vicdanda kanayan bir yaradır. Orada, hafızada saklı durmaktadır. Ve bugün hâlâ hafızalarda vicdanın gözyaşları akmaktadır..."

Böyle acılı bir Azeri ananın ağıtı:

'Silahları yandırın arşa kalsın tütsüsü

Her obada her bir yerde bayram etsin sulh sözü

Ben anayım bu sözünde yerin göğün hakkı var

Sulha gelin ey insanlar yoksa dünya mahfolu'

Bu söze kulak vererek insan olma yolunda birbirimize el uzatalım, el verelim. Kin, nefret, şiddet, kan, intikam, düşmanlık kavramlarıyla çocuklarımızı besleyip doyurmayalım. Onların çocuk kalplerini ağırlaştırmayalım, onları insan olmaya özendirelim. Sevgiyle besleyip sevgiyle doyuralım. Kalpleri barışa kanat çırpınsın, tüy kadar hafif olsun. İnsan olma yolunda yalnız kalpleri tüyden hafif olanlar yürüyebilir.

Ben bu duygu ve düşüncelerle bu heykele başladım."

Kafkasya

1530'larda Korkunç İvan saldırdı Tataristan'a, yaklaşık 500 yıldır asimilasyon ve yok etme politikasına karşın Kazan ve Tataristan destanlar yazarak geldi bu güne..

1800'lerden sonra Romanov' lar Rus Çarlığı'nın hedefi haline getirdi Kafkasya'yı. 1830'larda Dağıstan'da Şeyh Şamil' in başlattığı gerilla harbi 1860'ta bitti. 19. yüzyıl boyunca Çerkez göçleri zaman zaman kitlelilik kazandı. Eli silah tutan Kuzey Kafkasyalılar (Dağıstanlı, Çeçen, İnguş, Kabartay, Gürcü, Lezgi, Oset vb.) savaşa katıldılar, yurtlukları için ayakta öldüler. Korumadıkları kadınlar ve küçük bebeleri gemilere yükleyerek Anadolu'ya göç ettirdiler. Bir kısmı Karadeniz'in deli dalgalarında yok olurken bir kısmı Anadolu'nun çeşitli yerlerine yerleştirildiler. Suriye'de, Lübnan'da, Irak'ta ve hatta Mısır'da tutunmaya çalıştılar.

Bir kısmı da İstanbul'da cami avlusunda sahip beklerken Osmanlı sarayına cariyeye, halayık oldular. Kafkasya'daki o yangın, o gün bugündür aralıksız yanmakta. Yiğitleri onur, erdem timsali bağımsızlık uğruna bilerek, severek ölebilmekteler. Tolstoy' un dediği gibi Ruslar "*Kafkasya'yı ezdiler, ama erdemi öğrendiler*" . O yangın izleri ve alttan tutuşmalar hâlâ Abhazya'da, Çeçenistan'da, Dağıstan'da, Ağdam'da, Suşa'da, Zengazur'da, Karabağ'da yeniden yeniden alevlenip hem kendini hem etrafını yalınmakta.

Sesim çıkmasa da, çıkamasa da her yangında yüreğim, aklım sizinle yanmakta...

Kafkasya'da barış olsa, otokton halklar hançeri sadece folklorda hoş bir figür olarak kullansa....

Eline, aklına sağlık Aksoy, cesaretli çıkışınla bin yaşa Alibeyoğlu...